

I pekelnou branou se dá dostat do nebe

Elitní český pilot, akrobat Marek Hyka bourá bariéry. Na nebesa stoupá také díky podpoře Gate to Hell, luxusního pražského klubu pro pány firmy Hot Pepper's.

„Je radost létat s letadlem, oblepeným holkami. Ty živé беру do kabiny, a ony tam nahore vydrží víc než kluci. A ještě legračně ječí: Jéééé, to je lepší než sex,“ směje se.

Svým akrobatickým číslem Marek odstartoval Playboy Film Party na nedávném golfovém turnaji v Karlových Varech, kdy jeho ekvilibristických výkřutů doprovázených kouřovou clonou byla plná obloha. Jeho sponzor Hot Peppers mu pomáhá nejen financemi, ale i zásobou krásných tanečnic. Společnost pro focení mu tentokrát dělala Claudie.

Loni pořídil špičkový speciál 330 LC, třetí na světě, první v tuzemsku. Za sedm milionů korun, k tomu další dva na roční provoz. Táhnou to napůl s parťákem Radimem Bagarem, leteckým inženýrem, evropským šéfem Honeywellu a taky pilotem. „Nepereme se o něj, je to skvělý kluk a showman,“ odmítá možný konflikt „zájmů“. A ještě děkuje za podporu firmě Allivictus.

Hyka poprvé letěl s tátou v pěti letech Zlínem 226. Tak se jmenovaly tehdejší stroje. Od té doby tráví 32 let ve vzduchu, z toho jedenadvacet s kniple, tím osekaným leteckým volantem, v ruce.

„Vždycky mě fascinoval pohyb a tenhle je nejkrásnější, co znám. Úžasný, nikde jinde než v akrobatickém letadle ho nezažijete,“ říká. „Pohled z ptáčích perspektivy, nohama vzhůru... A teď už pro mě taky sportovní soupeření.“

Po nebi čmárá rychlostí 450 km/hod., udrží +10G přetížení. „A mašina zvládne i 24,“ caní se bývalý atlet, gymnasta a karatista, pořád ještě instruktor lyžování a surfu.

„To jen aby mi nejbolo z lítání. Tvrdě makám jen přes zimu. Čtyřikrát týdně posilovna, třikrát běh desítka. Ale spíš na údržbu kondice, moc svalů taky škodí. Proti přetížení potřebuješ hlavně břicho, zatlačí ti na tepny a udrží hladinu krve,“ vykládá.

Bál se někdy? „Na linkách se jdu vždycky podívat, kdo to řídí. Jestli pilot nebo úředník, co má nový džob,“ směje se. „Jasně, že se trochu bojím. To mě drží při životě,“ dodá vážně. „Nejdu pak za hranici rizika.“

Plakáty pilotů si doma po zdech nepřítloukal. „Jir-mus je hodně známý, dobrý pilot, ale teď si občas

trochu zdřímne,“ vtipkuje zase při vzpomínce na mistra světa, který se ve svazarmovské éře osmdesátých let stal dokonce Sportovcem roku. „Taky Martin Stáhalík toho mnoho dokázal. A dnes? Koukám na Francouze, jejich zázemí a přípravu. Těm se dá těžko konkurovat.“

Sám čeká na velké vítězství. Byť se pyšní stříbrem z mistrovství Evropy i Česka. „Nějaký titul by se hodil, to jo,“ uvažuje a děkuje za nepostradatelnou pomoc zkušenému trenérovi Stano Bajzíkovi.

„Dokavad budu trénovat, zlepšovat se, tak půjdu nahoru. Nedůležitější je klasická akrobacie.“ Ale líbí se mu freestyle, kombinace prvků, autorotace do zastavení, couvání po ocase s výkřuty, série kopaných výkřutů. „Dvanáct za sebou se ztrátou tisíce metrů výšky,“ vypichuje.

„Je to dobrý kluk a výborný pilot. Teď jde do nejvyšší kategorie unlimited, může něco dokázat,“ říká o něm Martin Šonka, člen světové aristokracie top gunů z Red Bull Air Race.

„Martin nám chybí v akrobacii, všechno stíhat nejde. Ale moc mu fandím, i když ho sleduju jen na dálku, protože jsem pořád v luftě,“ vrací komplimenty Hyka.

Kde taky jinde byste ho hledali... „Dá se létat tři až čtyři dny v týdnu, okolo devadesáti hodin ročně. Víc už asi ne,“ vypráví o ideálním tréninku. Většinou na letišti v Sazené, kousek do domova ve středočeské vísce Obříství.

Odkud pochází i teplácká fotbalová legenda Pavel Verbíř. „Géza chodil do stejné školy, jen o rok níž. Měl velké uši a dělal vždycky skvělé grimasy. Ale v letadle by se asi pos... na to není tip.“

Zato si možná zakope se synkem v jednom týmu. Marek Hyka rodinku ještě nemá, jen štekajícího kamaráda, boxera. „Snažím se, ale každá se mnou trpí,“ přiznává.

K tomu všemu letu má reklamní agenturu a solární studio v Praze, kam chodí dámy z Gate to Hell.

Pokud „zaletí“, dostane privátní striptýzek zdarma. „To je přece jasný,“ zazubí se. „Mají nejhezčí tanečnice, při závodech mi pokaždý drží nad hlavou paraple jiná. A zajímavýho kamaráda k nim vždycky vezmu na návštěvu.“

Pekelnou branou. Do nebe...

